

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den statslige regnskabsaflæggelse er reguleret i lov nr. 77 af 31. marts 1926 om statens regnskabsvæsen og revision. Der er imidlertid i det lange tidsrum, der er forløbet siden lovens vedtagelse, foretaget adskillige ændringer i de enkelte lovbestemmelser. Ved lovændringer i 1937, 1942 og 1969 ændredes således reglerne om kassebetjente. Begrebet kassebetjente gled i stadig højere grad ud af regnskabsvæsenet. Lovændringerne indeholdt også andre justeringer, bl. a. om regnskabsperioder.

Den væsentligste ændring i statsregnskabsloven skete imidlertid ved lov nr. 321 af 26. juni 1975 om revisionen af statens regnskaber m.m. Ved denne lov blev 1926-lovens titel ændret fra Lov om statens regnskabsvæsen og revision til Lov om statens regnskabsvæsen. Samtidig ophævedes 1926-lovens kapitel III, dvs. §§ 10–26 om regnskaberne revision og tillige de centrale dele af 1926-lovens § 36 (stk. 1, 2 og 4) om kasseeftersyn hos statens kassebetjente.

Efter denne væsentlige ændring i lovgrundlaget indeholder den eksisterende lovgivning på det statslige regnskabsvæsens område 1926-lovens regler om rådigheden over statens midler og ejendele (Kap. I), om regnskabsaflæggelse og bogføring (Kap. II), om særlige bestemmelser vedrørende kassebetjente (Kap. IV) samt om straffebestemmelser (Kap. V). Herudover indeholdes regler i forskellige bekendtgørelser og cirkulærestemmelser, først og fremmest almindelig instruks angående statsforvaltningens regnskabsaflæggelse af 22. maj 1931.

Den ved revisionsloven af 1975 foretagne ophævelse af et af 1926-lovens hovedkapitler bevirker imidlertid, at flere bestemmelser i den tilbageblevne lov – taget ud af den tidligere sammenhæng – føles mindre tidssvarende.

På tidspunktet for lovrevisionen i 1975 kunne man forudse, at der i de kommende år ville ske en udvikling på regnskabsområdet i retning af øget anvendelse af edb, dels i forbindelse med indførel-

sen af statens centrale regnskabssystem, dels som følge af den almindelige teknologiske udvikling.

Dette måtte tilsige, at man ventede med en revision af regnskabsbestemmelserne til et tidspunkt, hvor der var større mulighed for at bedømme den organisatoriske tilrettelæggelse af regnskabsaflæggelsen ved stigende anvendelse af edb.

Den senere udvikling har da også medført væsentlige ændringer i regnskabsteknik og betalingsformidling samt i regnskabsvæsenets organisation.

I en henvendelse til finansudvalget i 1970 (akt. 251 15. april 1970) oplyste finansministeriet, at det var hensigten at gennemføre en omlægning af statens kasse- og regnskabsvæsen, og i august samme år nedsatte finansministeren en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra revisionsdepartementerne og I/S Datacentralen af 1959 med den opgave at undersøge muligheden for at opnå en effektivisering af regnskabsføringen og den samlede økonomiforvaltning samt en fremskyndelse og udbygning af regnskabsaflæggelsen med henblik på en hurtigere og fyldigere fremskaffelse af informationer om statens økonomiske aktiviteter.

På baggrund af den betænkning, som gruppen herefter afgav i 1972, fik finansministeren ved akt. 417 25. juni 1973 finansudvalgets tilslutning til at iværksætte en centraliseret edb-behandling af statens kasse- og regnskabsopgaver og i 1976 blev statens centrale regnskabssystem (SCR) taget i anvendelse.

Der er i de forløbne år sket en gradvis overgang til det nye system, og ved udgangen af 1982 var samtlige ministerier helt eller delvis tilsluttet statens centrale regnskabssystem.

Styrelser, der er tilsluttet statens centrale regnskabssystem, anvender dette standardssystem til bogføring, betalingsforretninger og regnskabsaflæggelse. Styrelserne disponerer normalt også over en kassebeholdning, hvis størrelse fastsættes i hvert enkelt tilfælde, og som anvendes til de ud- og indbetalinger, som det ikke er hensigtsmæssigt at foretage over det centrale system.

Enkelte styrelser med særlige informationsbehov er med finansministeriets tilladelse ikke fuldt